

พ ร ะ ธ ร ร ม ย า ก อ บ

James

1 จดหมายฉบับนี้จากข้าพเจ้ายากอบ

ผู้เป็นผู้รับใช้ของพระเจ้าและขององค์พระเยซูคริสต์เจ้า

ถึง ชน 12 ตระกูลซึ่งกระจัดกระจายอยู่ในชาติต่างๆ

ก า ร ท ด ส อ บ แ ล ะ ก า ร ท ด ล อ ง

2 พี่น้องทั้งหลาย เมื่อใดที่ท่านเผชิญความทุกข์ยากนานาประการ

จงถือเป็นเรื่องน่ายินดี 3 เพราะท่านรู้ว่าการทดสอบความเชื่อของท่านนั้น

ทำให้เกิดความอดทนบากบั่น 4 จงอดทนบากบั่นให้ถึงที่สุด

เพื่อท่านจะเติบโตเต็มที่และสมบูรณ์เพียบพร้อมไม่มีสิ่งใดบกพร่องเลย

5 ถ้าผู้ใดในพวกท่านขาดสติปัญญา

จงทูลขอจากพระเจ้าผู้ประทานให้ด้วยพระทัยกว้างขวางแก่คนทั้งปวงโดยไม่

ตำหนิ แล้วผู้นั้นจะได้รับ 6 แต่เมื่อเขาทูลขอ เขาต้องเชื่อและไม่สงสัยเลย

เพราะผู้ใดที่สงสัยก็เป็นเช่นคลื่นในทะเลซึ่งซัดไปซัดมาตามแรงลม

7 ผู้นั้นอย่าคิดว่าเขาจะได้รับสิ่งใดจากองค์พระผู้เป็นเจ้าเลย

8 เขาเป็นคนสองใจ เขาแน่อะไรไม่ได้

9 พี่น้องที่ต่ำต้อยควรภูมิใจในฐานะอันสูงส่งของตน

10 แต่ผู้ที่ร่ำรวยควรภูมิใจในฐานะอันต่ำต้อยของตน

เพราะเขาจะต้องลี้ภัยไปเหมือนดอกไม้ไม้ป่า 11 ด้วยว่าเมื่อดวงอาทิตย์ขึ้น

ความร้อนก็แผดเผาพืชพันธุ์ให้เหี่ยวแห้งไป ดอกไม้ร่วงโรยสูญสิ้นความงาม

เช่นเดียวกัน คนร่ำรวยก็จะเสื่อมสูญไปแม้ขณะดำเนินกิจการของตน

12 ความสุขมีแก่ผู้ที่อดทนบากบั่นเมื่อถูกทดลอง

เพราะเมื่อเขายืนหยัดผ่านการทดสอบ

ก็จะได้รับมงกุฎแห่งชีวิตซึ่งพระเจ้าได้ทรงสัญญาไว้กับผู้รักพระองค์

13 ขณะถูกทดลองให้ทำบาป อย่าให้ใครพูดว่า

“พระเจ้าทรงทดลองข้าพเจ้า”

เพราะความชั่วไม่อาจล่อลวงพระเจ้าให้ทำบาป

และพระองค์ก็ไม่ทรงล่อลวงผู้ใดเลย

14 ทว่าแต่ละคนถูกทดลองเมื่อค้นหาชั่วของตนเองชักจูงไปให้ติดกับ

15 หลังจากมีค้นหาแล้วก็ก่อให้เกิดบาป

และเมื่อบาปโตเต็มทีก็ก่อให้เกิดความตาย

16 พี่น้องที่รัก อย่าให้ผู้ใดล่อลวงท่านเลย

17 ของประทานทุกอย่างที่ดีและล้ำเลิศล้วนมาจากเบื้องบน

จากพระบิดาแห่งดวงสว่างทั้งหลายในฟ้าสวรรค์

ผู้มีได้ทรงผันแปรเหมือนเงาที่แปรเปลี่ยน

18 พระองค์ทรงเลือกที่จะให้เราบังเกิดผ่านทางข่าวประเสริฐ¹ เพื่อเราจะได้เป็นต้น
งผลแรกอันดีเลิศของสรรพสิ่งที่ทรงสร้าง

จงฟังและทำตาม

19 พี่น้องที่รัก ฟังทราบข้อนี้คือ ทุกคนควรไวในการฟัง ช้าในการพูด

และช้าในการโกรธ

20 เพราะความโกรธของมนุษย์มิได้นำมาซึ่งชีวิตอันชอบธรรมที่พระเจ้าประสงค์

21 เหตุฉะนั้นจงขจัดสารพัดความโสมมทางศีลธรรมและความชั่วอันดาษดื่น

และถ่อมใจน้อมรับพระวจนะที่ได้ปลุกฝังไว้ในท่าน

ซึ่งสามารถช่วยท่านให้รอดได้

22 อย่าเพียงแต่ฟังพระวจนะซึ่งเป็นการหลอกตัวเอง

แต่จงปฏิบัติตามพระวจนะนั้น 23 ผู้ใดที่ฟังพระวจนะแต่ไม่ได้ทำตาม

ผู้นั้นก็เป็นเหมือนคนที่ส่องกระจกมองหน้าตัวเอง 24 หลังจากส่องดูแล้วก็ไป

¹ 1:18 หรือ พระวจนะแห่งความจริง

และทันใดนั้นก็ลืมว่าหน้าตาตนเองเป็นอย่างไร
25 ส่วนผู้ที่พินิจดูบทบัญญัติอันสมบูรณ์ซึ่งให้เสรีภาพ
และกระทำสิ่งนี้ต่อไปโดยไม่ลืมสิ่งที่เขาได้ยื่น แต่ปฏิบัติตาม
เขาก็จะได้รับพรในสิ่งที่ตนทำ

26

ถ้าผู้ใดคิดว่าตนเองเคร่งศาสนาแต่ไม่ควบคุมลึนของตนให้ดีก็หลอกตัว
อง ศาสนาของเขาก็ไร้ค่า
27 ศาสนาที่พระเจ้าพระบิดาของเราอมรับว่าบริสุทธิ์และไร้ตำหนิ
คือการดูแลลูกกำพร้าและหญิงม่ายที่ทุกข์ร้อน
และการรักษาตนเองให้พ้นจากมลทินฝ่ายโลก

อย่าล่าเอียง

2 พี่น้องทั้งหลาย

ในฐานะที่ท่านเป็นผู้เชื่อในองค์พระเยซูคริสต์เจ้าผู้ทรงพระสิริ อย่าล่าเอียงเลย
2 สมมุติว่ามีคนหนึ่งใส่แหวนทองแต่งกายโก้หรูมาในที่ประชุมของพวกท่าน
และมีคนยากจนแต่งตัวซอมซ่อเข้ามา

3 ถ้าท่านให้ความสนใจคนที่แต่งกายโก้หรูเป็นพิเศษและกล่าวว่า
“ เชิญท่านนั่งที่ดีๆ ตรงนี้เถิด” แต่กล่าวกับคนยากจนว่า “ จงไปยืนที่นั่น”
หรือกล่าวว่า “ จงนั่งที่พื้นแทบเท้าของเรา”

4 ท่านก็แบ่งชนชั้นและตัดสินคนด้วยความคิดอธรรมมิใช่หรือ?

5 พี่น้องที่รัก จงฟังเถิด

พระเจ้าทรงเลือกผู้ยากไร้ในสายตาชาวโลกให้ร่ำรวยในความเชื่อและให้ครอง
อาณาจักรที่ทรงสัญญาไว้แก่บรรดาผู้ที่รักพระองค์มิใช่หรือ?

6 แต่ที่ท่านกลับดูถูกคนจน คนรวยมิใช่หรือคือผู้ที่ขูดรีดจากท่าน?

มิใช่พวกเขาหรือที่ลากตัวท่านขึ้นโรงขึ้นศาล?

7 คนพวกนี้มีใช้หรือที่พูดลบหลู่พระนามอันทรงเกียรติของพระองค์?
และพวกท่านก็เป็นของพระองค์

8 หากท่านปฏิบัติตามพระราชบัญญัติในพระคัมภีร์อย่างแท้จริงที่ว่า
“ จงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง” ² ท่านก็ทำถูกแล้ว ⁹ แต่ถ้าท่านล่าเอียง
ท่านก็ทำบาป และบทบัญญัติก็ได้ตัดสินแล้วว่าท่านเป็นผู้ละเมิดบทบัญญัติ
¹⁰ เพราะผู้ใดทำตามบทบัญญัติทั้งหมด แต่พลาดไปจุดเดียว
ก็มีความผิดเท่ากับละเมิดบทบัญญัติทั้งหมด ¹¹ เนื่องจากพระองค์ผู้ตรัสว่า
“ อย่าล่วงประเวณี³ นั้นยังตรัสด้วยว่า “ อย่าฆ่าคน” ⁴
แม้ท่านไม่ได้ล่วงประเวณีแต่ได้ฆ่าคน ท่านก็ละเมิดบทบัญญัติ
¹² จงพูดและทำอย่างคนที่จะรับการตัดสินด้วยกฎซึ่งให้เสรีภาพ
¹³ เพราะผู้ที่ไร้ความเมตตาจะถูกตัดสินลงโทษโดยไร้ความเมตตาปราณี
ความเมตตಾಯ่อมมีชัยเหนือการพิพากษา!

ความเชื่อและการกระทำ

14 พี่น้องทั้งหลาย ถ้าคนหนึ่งอ้างว่ามีความเชื่อแต่ไม่สำแดงเป็นการกระทำ
จะมีประโยชน์อะไร? ความเชื่อแบบนี้จะช่วยเขาให้รอดได้หรือ?
¹⁵ สมมุติพี่น้องชายหญิงคนใดขาดแคลนเสื้อผ้าอาหารประทังชีวิต
¹⁶ ถ้าผู้ใดในพวกท่านพูดกับเขาว่า “ ไปเถิด ขอให้ท่านเป็นสุข
รักษาตัวให้อบอุ่นและอิ่มหนำเถิด”
แต่ไม่เอื้อเฟื้อปัจจัยเลี้ยงชีพแก่เขาจะมีประโยชน์อันใด? ¹⁷ เช่นกัน
ความเชื่อเพียงอย่างเดียวโดยไม่มีการกระทำก็เป็นความเชื่อที่ไร้ประโยชน์⁵

² 2:8 ล น ต .19:18

³ 2:11 อ พ ย .20:14; ฉ ธ บ .5:18

⁴ อ พ ย .20:13; ฉ ธ บ .5:17

⁵ 2:17 หรือ ตายแล้ว

18 แต่บางคนจะกล่าวว่า “ ท่านมีความเชื่อ ส่วนข้าพเจ้ามีการกระทำ”
จงแสดงความเชื่อของท่านซึ่งไม่มีการกระทำมาเถิด

แล้วข้าพเจ้าจะแสดงความเชื่อของข้าพเจ้าโดยการกระทำ

19ท่านเชื่อว่ามีพระเจ้าองค์เดียวก็ดีแล้ว! แม้พวกผีमारก็ยิ่งเชื่อเช่นนั้น
และกลัวจนตัวสั่น

20 คนเขลาเอ๋ย

ท่านต้องการหลักฐานว่าความเชื่อโดยปราศจากการกระทำนั้นเปล่าประโยชน์⁶
ใช่ไหม?

21พระเจ้าทรงถือว่าอับราฮัมบรรพบุรุษของเราเป็นผู้ชอบธรรมก็เพราะการกระทำ
ของท่านที่ถวายอิสอัคบุตรชายบนแท่นบูชามิใช่หรือ?

22เห็นได้ว่าความเชื่อและการกระทำของท่านทำงานควบคู่กัน

ความเชื่อของท่านครบถ้วนสมบูรณ์โดยสิ่งที่ท่านได้ทำ

23และเป็นจริงตามพระคัมภีร์ที่ว่า “ อับราฮัมเชื่อพระเจ้า และความเชื่อนี้
พระเจ้าทรงนับเป็นความชอบธรรมของท่าน” ⁷

และท่านได้ชื่อว่าเป็นสหายของพระเจ้า 24จะเห็นได้ว่า

ผู้ใดจะถูกนับว่าชอบธรรมก็ด้วยการกระทำของเขา

มิใช่ด้วยความเชื่ออย่างเดียว

25 เช่นกัน

แม้แต่ราฮับหญิงโสเภณียังถูกนับว่าชอบธรรมเพราะการกระทำของนางมิใช่หรือ

อ ? เมื่อนางให้ที่พักแก่คนสอดแนม และช่วยส่งพวกเขาไปอีกทางหนึ่ง

26กายอันปราศจากวิญญาณตายแล้วฉันใด

ความเชื่อที่ไม่มีการกระทำก็ตายแล้วฉันนั้น

⁶ 2:20 ต้นฉบับเก่าแก่บางสำเนาว่า ตายแล้ว

⁷ 2:23 ป ลู ก .15:6

ฝึกลิ้นให้เชื่อง

- 3 ฟัน้องทั้งหลาย อย่าตั้งตัวเป็นอาจารย์กันให้มากนักเลย
ด้วยรู้ยู่่ว่าเราทั้งหลายที่เป็นผู้สอนนั้นจะถูกตัดสินอย่างเข้มงวดกว่าผู้อื่น
2เราทุกคนล้วนพลังพลาดในหลายๆ ทาง ผู้ที่ไม่เคยทำผิดทางวาจา
ก็เป็นคนดีเพียบพร้อม สามารถควบคุมร่างกายทั้งหมดของตน
3 เมื่อเราเอาบังเหียนใส่ปากม้าเพื่อให้มันเชื่องฟัง
เราก็บังคับให้ม้าไปทางไหนๆ ได้ทั้งตัว 4หรือให้ดูเรือเป็นตัวอย่าง
ถึงแม้ว่ามันจะมีขนาดใหญ่และแล่นไปตามแรงลม แต่มันก็มีหางเสือเล็กๆ
คอยค้ำค้ำยเรือให้ไปในที่ต่างๆ ตามที่นายท้ายต้องการ
5ลิ้นก็เช่นกันเป็นอวัยวะเล็กๆ แต่ชอบคุยโวโ้อวด คิดดูเถิด
ประกายไฟนิดเดียวอาจเผาป่าใหญ่ได้ 6ลิ้นก็เป็นเช่นไฟ
เป็นโลกแห่งความชั่วร้ายท่ามกลางอวัยวะทั้งหลาย
ลิ้นทำให้คนทั้งคนเสื่อมทรามไป ทำให้ชีวิตทั้งชีวิตลุกเป็นไฟ
และตัวมันเองก็ลุกเป็นไฟโดยนรก
7 สัตว์ทุกชนิดทั้งนก สัตว์เลื้อยคลาน และสัตว์ทะเล คนยังฝึกให้เชื่องได้
8แต่ไม่มีใครฝึกลิ้นให้เชื่องได้ ลิ้นเป็นสิ่งชั่วร้ายที่ไม่เคยหยุดนิ่ง
เต็มด้วยพิษร้ายทำลายชีวิต
9 เราทั้งหลายสรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้าและพระบิดาของเราด้วยลิ้น
และเราก็ใช้ลิ้นแข่งด่ามนุษย์ซึ่งทรงสร้างขึ้นตามแบบพระฉายของพระองค์
10คำสรรเสริญและคำแข่งด่าต่างก็ออกมาจากปากเดียวกัน ฟัน้องทั้งหลาย
อย่าให้เป็นเช่นนั้นเลย 11น้ำจืดและน้ำเค็ม⁸
ไหลออกมาจากตาน้ำเดียวกันได้หรือ? 12ฟัน้องทั้งหลาย

⁸ 3:11 ภาษากรีกว่า ขม เช่นเดียวกับข้อ 14

ต้นมะเดื่อจะออกผลเป็นมะกอก หรือเถาองุ่นจะออกผลเป็นมะเดื่อได้หรือ?
เช่นกัน ตาน้ำเค็มก็ไม่อาจให้น้ำจืดได้

ปัญญา 2 แ บ บ

13 ถ้าผู้ใดในพวกท่านฉลาดและมีความเข้าใจ?

ก็ให้เขาแสดงออกมาโดยการดำเนินชีวิตที่ดี

โดยการกระทำอันถ่อมสุภาพซึ่งมาจากปัญญา

14 แต่ถ้าท่านชมชื่นด้วยใจอิจฉา และทะเยอทะยานอย่างเห็นแก่ตัว

ก็อย่าโอ้อวดหรือปฏิเสธความจริง 15” สติปัญญา”

เยี่ยงนั้นไม่ได้มาจากสวรรค์ แต่เป็นแบบโลก

ไม่อยู่ฝ่ายวิญญาณและเป็นของมาร

16 ด้วยว่าที่ใดมีความอิจฉาและความทะเยอทะยานอย่างเห็นแก่ตัว

ที่นั่นก็วุ่นวายและมีการกระทำที่ชั่วร้ายทุกชนิด

17 แต่ปัญญาจากสวรรค์นั้น บริสุทธิ์เป็นประการแรก จากนั้น รักสันติ

เห็นอกเห็นใจ ยอมเชื่อฟัง เต็มด้วยเมตตาและผลดี ไม่ลำเอียงและจริงใจ

18 ผู้สร้างสันติหวานในสันติ ย่อมเก็บเกี่ยวผลแห่งความชอบธรรม

จงยอมเชื่อฟังต่อพระเจ้า

4 อะไรคือต้นเหตุของการต่อสู้และการทะเลาะวิวาทในหมู่พวกท่าน?

สิ่งเหล่านี้มาจากตักหาซึ่งขัดแย้งกันภายในท่านมิใช่หรือ?

2 ท่านอยากได้แต่ไม่ได้ ท่านฆ่าและละโมภของผู้อื่นท่านไม่ได้สิ่งที่ตนต้องการ

ท่านก็วิวาทและต่อสู้กัน ท่านไม่มีเพราะไม่ได้ทูลขอพระเจ้า 3 เมื่อท่านทูลขอ

ท่านไม่ได้รับ เพราะท่านขอด้วยแรงจูงใจผิดๆ เพื่อจะนำไปปรนเปรอตนเอง

4 พวกไม่เชื่อต่อพระเจ้า

ท่านไม่รู้หรือว่าการเป็นมิตรกับโลกคือการเกลียดชังพระเจ้า?

ผู้ใดเลือกที่จะเป็นมิตรกับโลกก็เป็นศัตรูต่อพระเจ้า 5 ท่านคิดหรือว่า
พระคัมภีร์กล่าวอย่างไรเหตุผลที่ว่า จิตวิญญาณซึ่งพระเจ้าทรงให้อยู่ในเรานั้น
อยากให้เราเป็นของพระเจ้าเท่านั้น?⁹

6 แต่พระองค์ประทานพระคุณแก่เรามากยิ่งกว่านั้นอีก
ด้วยเหตุนี้พระคัมภีร์จึงกล่าวว่า

“พระเจ้าทรงต่อสู้ผู้ที่หยิ่งจองหอง
แต่ประทานพระคุณแก่ผู้ที่ถ่อมใจ” ¹⁰

7 ดังนั้นแล้ว ท่านจงยอมเชื่อฟังพระเจ้า จงต่อสู้กับมาร
และมันจะหนีไปจากท่าน 8 จงเข้ามาใกล้พระเจ้า
และพระองค์จะเสด็จมาใกล้ท่าน คนบาปทั้งหลาย จงล้างมือให้สะอาด
คนสองใจ จงชำระใจให้บริสุทธิ์ 9 จงเศร้าเสียใจ คร่ำครวญและร้องไห้
จงเปลี่ยนจากหัวเราะเป็นร้องไห้ จากชื่นชมยินดีเป็นเศร้าหมอง
10 ท่านทั้งหลายจงถ่อมใจลงต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า
และพระองค์จะทรงยกชูท่านขึ้น

11 พี่น้องทั้งหลาย อย่าใส่ร้ายกัน
ผู้ใดกล่าวร้ายหรือตัดสินพี่น้องก็กล่าวร้ายและตัดสินบทบัญญัติ
เมื่อท่านตัดสินบทบัญญัติ ท่านก็ไม่ได้ปฏิบัติตามบทบัญญัตินั้น
แต่ตั้งตนเป็นผู้ตัดสิน 12 มีผู้ประทานบทบัญญัติและผู้พิพากษาเพียงผู้เดียว

⁹ 4:5 หรือ

พระเจ้าทรงห้วงหาจิตวิญญาณซึ่งทรงให้อยู่ในเราด้วยความหวังแทน หรือ
พระวิญญาณซึ่งพระเจ้าทรงให้อยู่ในเราทรงห้วงหาเราด้วยความหวังแทน

¹⁰ 4:6 ส ก ๒ .3:34

คือพระองค์ผู้ทรงสามารถช่วยให้รอดหรือทำลายก็ได้
แต่ท่านคือใครเล่าที่จะตัดสินเพื่อนบ้านของท่าน?

การอวดถึงพຽ່งนี้

13 ฟังเถิด ท่านที่พูดว่า “ ไม่วันนี้ก็พຽ່งนี้เราจะไปเมืองนั้นเมืองนี้
จะอยู่ที่นั่น 1 ปีทำมาค้าขายได้กำไร” 14ท่านไม่รู้เลยว่าพຽ່งนี้จะเกิดอะไรขึ้น
ชีวิตของท่านเป็นเช่นไร?

ท่านเป็นดังหมอกซึ่งปรากฏอยู่เพียงชั่วครู่แล้วก็เลื่อนหาย

15แทนที่จะกล่าวเช่นนั้นท่านควรพูดว่า

“ ถ้าเป็นน้ำพระทัยขององค์พระผู้เป็นเจ้า เราจะมีชีวิตอยู่ทำสิ่งนั้นสิ่งนี้

16แต่เท่าที่เป็นอยู่ท่านทั้งหลายคุยโวโอ้อวด การโอ้อวดเช่นนี้ล้วนเป็นความชั่ว

17ดังนั้นแล้วผู้ใดรู้ว่าอะไรเป็นสิ่งที่ควรทำแต่ไม่ทำก็บาป

ตักเตือนคนมั่งมีผู้รังแกคนจน

5 ท่านทั้งหลายที่ร่ำรวย จงฟังเถิด

จงร่ำไห้คร่ำครวญเนื่องด้วยทุกข์เข็ญที่จะเกิดกับท่าน

2ทรัพย์สมบัติของท่านก็ผุพังไปแล้ว และแมลงได้กัดกินเสื้อผ้าของท่าน

3เงินและทองของท่านขึ้นสนิม สนิมนั้นเป็นหลักฐานมัดตัว

และกัดกินเลือดเนื้อท่านดังไฟ ท่านกักตุนทรัพย์สมบัติไว้ในวาระสุดท้าย

4ดูเถิด

ค่าจ้างที่ท่านโกงคนงานเกี่ยวข้าวในนาของท่านนั้นกำลังร้องกล่าวโทษท่านอยู่
เสียงร้องทุกข์ของผู้เก็บเกี่ยวได้ขึ้นถึงพระกรรณขององค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงฤ
ธีแล้ว 5ท่านได้ใช้ชีวิตในโลกอย่างหรรุหระและปรนเปรอตนเองตามใจชอบ

ท่านขนตนเองไว้รอวันประหาร¹¹

6ท่านตัดสินใจโทษและเช่นฆ่าคนไม่มีความผิด ผู้มิได้ต่อต้านท่าน

อดทนในความทุกข์ยาก

7 เหตุฉะนั้นพี่น้องทั้งหลาย จงอดทนทราบจนองค์พระผู้เป็นเจ้าเสด็จมา
จงดูชาวนาโรคอยพืชผลล้ำค่าจากแผ่นดิน ดูเถิดว่า

เขาอดทนรอคอยฝนต้นฤดูและฝนปลายฤดูขนาดไหน 8ท่านทั้งหลายก็เช่นกัน

จงอดทนและยืนหยัดอย่างมั่นคง เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าใกล้จะเสด็จมาแล้ว

9พี่น้องทั้งหลาย อย่าบ่นว่ากัน เพื่อจะไม่ถูกตัดสินโทษ

องค์พระผู้พิพากษาทรงยืนอยู่ที่ประตูแล้ว!

10 พี่น้องทั้งหลาย

จงยึดถือเหล่าผู้เผยพระวจนะในพระนามแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นแบบอย่างใน
การอดทนเมื่อเผชิญความทุกข์ยาก 11ดังที่ท่านทราบกันอยู่

เราถือว่าผู้ที่อดทนบากบั่นก็เป็นสุข ท่านก็ได้ยืนถึงความอดทนบากบั่นของโยบ
และได้เห็นว่ ในที่สุดองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงให้เกิดอะไรขึ้น

องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเปี่ยมด้วยพระเมตตากรุณา

12 พี่น้องทั้งหลาย เหนืออื่นใด อย่าสาบาน ไม่ว่าอ้างสวรรค์ อ้างพิภพโลก
หรืออ้างสิ่งอื่นใด ไซ้ก็ว่า “ ไซ้” ไม่ก็ว่า “ ไม่”

มิฉะนั้นท่านจะถูกตัดสินลง โ ท ช

คำอธิษฐานด้วยความเชื่อ

13 ถ้าผู้ใดในพวกท่านเดือดร้อน ผู้นั้นควรจะอธิษฐาน

ถ้าผู้ใดมีความสุขให้ผู้นั้นร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้า

14ถ้าผู้ใดในพวกท่านเจ็บป่วย

¹¹ 5:5 หรือ รวากับอยู่ในวันเลี้ยงฉลอง

ผู้นั้นควรเชิญผู้ปกครองคริสตจักรมาอธิษฐานเพื่อและเจิมด้วยน้ำมันในพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้า 15 คำ อธิษฐานด้วยความเชื่อจะทำให้ผู้ป่วยหายดี องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงรักษาเขา ถ้าเขาทำบาป พระองค์ก็จะทรงอภัยให้เขา 16 ฉะนั้นจงสารภาพความบาปของท่านทั้งหลายต่อกัน

และอธิษฐานเผื่อกันและกัน เพื่อท่านจะได้รับการรักษาให้หาย

คำอธิษฐานของผู้ชอบธรรมทรงอำนาจและเกิดผล

17 เอลียาห์ก็เป็นมนุษย์เช่นเราทั้งหลาย

ท่านท่อมเทอธิษฐานขออย่าให้ฝนตก ฝนก็ไม่ตกลงแผ่นดินตลอด 3 ปีครึ่ง

18 ท่านอธิษฐานอีก แล้วฟ้าก็ให้ฝนและแผ่นดินให้พืชผล

19 พี่น้องทั้งหลาย หากใครในพวกท่านหลงไปจากความจริง

และมีบางคนนำเขากลับมา 20 จงจำไว้ว่า ผู้ที่พาคนบาปหันจากทางผิดของเขา จะช่วยเขาพ้นจากความตาย

และความผิดบาปมากมายจะได้รับการลบล้างโดยการให้อภัย